

[Socialministeren.]

skønt Tiderne i højeste Grad kræver Fællesfølelse. Heldigvis sagde den ærede Ordfører ikke, at det var Lovforslagets Formaal, men jeg kan heller ikke anerkende, at der er nogen Art af Tendens deri — i alt Fald har jeg ikke tilsigtet noget i Retning af et Modsætningsforhold. Jeg synes, at den ærede Ordfører ligesom flere andre Arbejdsgivere argumenterer overfor Lovforslaget, som om de Bestemmelser, der er truffet deri til Beskyttelse for Lærlingene, vilde virke praktisk generende for det store Flertal af Haandværksmestre eller andre Principaler, som behandler deres Lærlinge eller Elever godt. Den Argumentation, der anvendes her, og som vender sig mod Beskyttelsesbestemmelserne i de enkelte Tilfælde, hvor Lærlingene trænger til Beskyttelse, kunde lige saa godt anvendes overfor adskillige andre Love. F. Eks. naar det gælder de almindelige Regler om, hvordan en Ægtefælle, der behandler den anden Ægtefælle daarligt, selv skal behandles. Saa kan man ikke heroverfor sige: Noget saadant kan vi virkelig ikke gaa med til i en Ægteskabslov; det manglede blot, at vi skulde betragte Mænd og Kvinder, som om de ikke var nogenlunde ordentlige og hæderlige Mennesker. Men det er akkurat det samme, der her er Tale om. I hver Beskyttelseslov findes der Bestemmelser, som er rettet mod de mindre gode Elementer, men som ikke paa nogen som helst Maade tilsigter at skabe et Modsætningsforhold eller skabe den Opfattelse, at det store Flertal ikke opfører sig, som rimeligt og hæderligt er. Det glædede mig derimod at høre, at den ærede Ordfører for det konservative Parti i saa høj Grad lagde Vægt paa Nødvendigheden af i disse Tider at skabe Fællesfølelse mellem Arbejdsgiver og Arbejdere; det glædede mig saa meget mere, som disse Udtalelser falder omtrent samtidigt med, at Arbejdsgiverforeningen søger at skabe denne Fællesfølelse ved at diktere en Lønnedsættelse paa 20 pCt.

Den ærede Ordfører sagde dernæst, at man ikke, som jeg havde gjort det, paa samme Tid kunde kræve forkortet Uddannelsestid og klage over mangelfuld Uddannelse. Jo, det kan man meget vel, naar det ikke er indenfor samme Bedrift; man kan meget vel i nogle Fag forlange en kortere

Uddannelsestid og samtidig klage over, at Uddannelsen andre Steder indenfor enkelte Bedrifter er mangelfuld, og prøve paa at komme dette Forhold til Livs — det har logisk set ikke noget med hinanden at gøre. Men desuden har det ærede Medlem aldeles ikke Ret i, at der ingen Baggrund er for min Udtalelse om den mangelfulde Uddannelse. Nej, der var ikke nogen Baggrund, hvis der overhovedet var fremsat Udtalelser, der gik ud paa, at den danske Haandværker- eller Mesterstand i al Almindelighed ikke uddannede sine Lærlinge forsvarligt, men herom foreligger der intet som helst. Det, der foreligger, er, at der i de enkelte Tilfælde, hvor Uddannelsen er mangelfuld, skal være Mulighed for det offentlige til at gribe ind paa en anden Maade end hidtil.

Endelig var den ærede Ordfører utilfreds med, at jeg har fjernet Bestemmelsen om, at Lærlingen skal vise Ærbødhed for og Troskab mod Mesteren. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at jeg ikke har fjernet denne Bestemmelse ud fra Ønske om, at Lærlingen fremtidig skulde begynde med at skælde Mesteren ud, naar han mødte om Morgenen. Jeg har fjernet den af en helt anden Grund, nemlig den, at en saadan rent moralsk Bestemmelse ikke har noget med et Lovbud at gøre og derfor ikke bør findes i en Lovtekst. Men hvis den ærede Ordfører i øvrigt vil gennemføre Lovforslaget og lægger Vægt paa, at de Paragraffer, der før har indeholdt moralske Vejledninger for Lærlingenes Vedkommende, gennemføres, saa skal jeg ikke have noget derimod, men saa vil jeg indføre tilsvarende Bestemmelser om, hvordan Mestrene har at opføre sig. Jeg synes blot ikke, det hører med i en Lov.

Recepten for denne første Behandling har været den egentlig ikke ukendte: vi er selvfølgelig villige til Forhandling, hvis vi blot faar Garanti for, at der ikke sker Ændringer i det bestaaende, en absolut Garanti for, at der ikke sker nogen Forbedring til Gavn for de unge. En saadan Garanti kan jeg ikke afgive, da det er Meningen med en Lærlingelov at skabe Beskyttelse for de unge Mennesker, og jeg vil derfor slutte med at gentage, at jeg ikke ser nogen Grund til at takke de ærede Ordførere.